

NEDJELJNA ČITANJA

Ez 33,7-9; Ps 95,1-2.6-9; Rim 13,8-10; Mt 18,15-20

Draga braćo i sestre,

Isus, u nedjeljnom evanđelju, razvija Ezekielovu misao o bratskoj opomeni (Ez 33,7-9). Ističe potrebnu diskreciju koja čuva tuđi dobar glas i dijeli odgovornost s odgovornima u zajednici. *'Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. Ako te poslušaj, stekao si brata.'* Ako netko srlja pogrešnim putem, čini gluposti, dužan sam pristupiti mu, upozoriti na njegovo ponašanje, prekinuti šutnju. Često se u ljudske odnose uvuče *lažna tolerancija*. Bojimo se imenovati stvari. Otvoreno komunicirati. U prijateljstvu biti međusobna korekcija. Lakše je drugoga otpisati, prekrižiti, etiketirati. U situaciji kada su ljudski odnosi zategnuti i napeti važno je doživjeti i osjetiti drugoga da je bratski nastrojen, da nas iskreno ljubi i želi nam dobro. Mi često, nažalost, činimo suprotno: podgrijavamo tuđe sukobe i predrasude, a ne pomažemo da zavađene strane uđu u mir. Isto tako, potrebna je poniznost i poučljivost da se uopće prihvati tuđa dobronamjerna kritika. *'Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaište što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima.'* Rasprostranjeni individualizam zahvatio je i kršćansku molitvu. Teško nam je moliti zajedno s drugima. Molitva je postala naša <privatna stvar>. Nemamo naviku ili hrabrost zajedno moliti s bratom i sestrom u sukobu. Isus poziva na zajedničku molitvu u napetim i problematičnim situacijama. Možda smo tek u zajedničkoj molitvi pred Bogom, sposobni otvoriti naše rane, pripremiti se i prihvatiti pomirenje. Ivo Andrić jednom reče: "Sve u životu možemo izgubiti, ali najteže je kada izgubimo ljude". U životu su ipak najvažniji dobri ljudski odnosi. Velika je zadaća koju pred nas stavlja današnje evanđelje: da budemo jedni drugima lijek.